

DURERILE NAȘTERII

Să ne plecăm capetele. Dumnezeu scump, Îți suntem recunoscători pentru că astăzi Ți-ai făcut puternic simțită prezența în mijlocul nostru, iar în după-amiaza aceasta așteptăm s-o faci din nou din belșug. Îți mulțumim pentru această cântare minunată cântată de sora aceasta creștină, și pentru că în timpul cântării Duhul Sfânt ne-a dat talmăcirea. Doamne, Te rugăm să ne mai îngădui asemenea bucurii, să ne binecuvântezi pe fiecare dintre noi, și fie ca inimile noastre să fie pline de bucurie când vedem aceasta. Dumnezeu scump, în după-amiaza aceasta Te rugăm ca dacă aici este cineva nepregătit să Te întâlnească, să-l ajuți ca acesta să fie ceasul când să se hotărască pentru Tine și să vină în Tine prin nașterea din nou. Îngăduie aceasta.

Binecuvântează-ne, Doamne, pe toți cei care venim de multă vreme pe cale și învață-ne lucruri noi prin Cuvântul Tău. Dă-ne o înțelegere mai bună, prin Duhul Sfânt, și fă ca El să vină și să ne talmăcească Cuvântul pentru că este singurul Interpret pe care-L avem. Lasă-L să facă aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. (Cineva din adunare aduce o prorocie).

Aceasta este suficient. (Cineva vorbește cu fratele Branham). Vă mulțumesc. Ce timp! Eu nu știu un loc mai minunat în care am putea fi, în afară de ceruri, deoarece simțim deja ungera Lui. Vedeți? Să fim adunați împreună în locurile cerești în Isus Hristos.

Dumnezeu s-o binecuvânteze pe sora Florence, deoarece trece printr-un timp de îngrijorări și umbre. Chiar acum și-a pierdut tatăl, de aceea rugămintea mea fierbinte este ca Dumnezeu să binecuvânteze acest copil.

Și fratele Demos are ambii umeri împovărați cu greutatea acestor adunări și cu altele, și are și el nevoie de rugăciunile noastre. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Shakarian.

Frate Carl Williams, mă bucur mult pentru că sunt în această convenție cu tine și cu toți acești oameni minunați. Din câte știu, partea de încheiere a serviciului îmi revine mie, și aștept să dau mâna cu câțiva din acești oameni minunați, mă întâlnesc cu ei, deoarece mă aștept să petrec veșnicia cu ei într-o Țară mai bună.

Acum, vreau să vă spun ceva și nădăjduiesc că nu voi fi înțeles greșit. Cred că nu a fost o întâmplare ci a fost aranjat de Dumnezeu ca ieri să primesc un cadou de la un prieten de aici, Danny Henry. Într-o zi, am ținut o adunare la Convenția Creștină a Oamenilor de Afaceri din California, unde am vorbit foarte tare împotriva stării timpului în care trăim, apoi am spus: „Cred că nimeni nu se gândește că în inima mea ar fi răutate. Sunt sigur că voi știți că eu nu îi urăsc pe oameni, dar trebuie să le spun adevărul.”

Imediat după aceea a venit la mine un bărbat tânăr care spunea că este baptist. Cred că este rudă cu o stea de cinema. Tânărul a venit, și-a pus mâna pe umărul meu și a spus: „Domnul să te binecuvânteze, frate Branham. Aș vrea să spun câteva cuvinte de rugăciune,” și a început să vorbească în limba franceză deși nu știe niciun cuvânt de limbă franceză. Atunci s-a ridicat o femeie, cred că era din Louisiana, și a spus: „Aceasta este franceză!” S-a ridicat și un bărbat care a spus: „Aceste cuvinte sunt în limba franceză,” după care fiecare din ei a tradus separat ceea ce spusese tânărul. Eu am scrierea originală aici. După ce au terminat, s-a ridicat un alt bărbat și a venit din spate să confrunte cele două traduceri. El era interpretul de limbă franceză de la Națiunile Unite. Poate nu-i voi pronunța corect numele, dar se numește Victor Le Deaux și este francez. Ascultați mesajul:

„Pentru că ai ales calea strâmtă; calea mai grea, te-ai dus în propria ta alegere și ai luat decizia corectă și exactă, căci aceasta este calea Mea. Pentru această hotărâre neclintită te așteptă o porțiune uriașă a cerului. Ce hotărâre glorioasă ai luat! Aceasta va da și va face să se împlinească extraordinara lor biruință în dragoste divină.”

Voi știți că atunci când i-am auzit pentru prima oară pe oameni vorbind în limbi, nu i-am criticat, fiindcă am văzut că este adevărat, și m-am minunat întotdeauna. Dar

când s-a întâmplat aceasta, știind ce însărcinare era în spatele ei, am știut că vine de la Dumnezeu.

Apoi fratele lui Danny, care stă aici (un avocat cunoscut,) mi-a dat un cadou de la el. Danny tocmai fusese în Țara sfântă, și a mers la mormântul în care a fost așezat Isus după moartea Sa. Când a fost acolo, el s-a gândit la mine, iar Duhul Sfânt a venit peste el și l-a dus afară, pe Muntele Calvarului, unde a avut loc răstignirea și a adus de acolo o piatră. Când s-a întors, el mi-a făcut din ea o pereche de butoni. Eu prețuiesc mult darul lui și vreau să vă spun că azi dimineață am avut o vedenie în timp ce mă rugam. (Danny nu știe aceasta). Eu mă uitam la acei butoni, și dacă observați, fiecare din ei este pătat cu sânge și are o linie dreaptă. Astfel, mesajul pe care mi l-a dat el de la Dumnezeu este în legătură cu calea cea dreaptă și îngustă și corespunde întocmai cu aceasta. Cred că acest lucru a fost hotărât de Dumnezeu și desigur îi mulțumesc lui Danny. Te rog să-i spui cât de mult apreciez aceasta.

Și s-a mai întâmplat ceva ciudat... Cu câteva zile în urmă am îmbrăcat o cămașă la care îmi trebuiau butoni, iar soția mea mi-a spus: „Am uitat să-ți aduc butonii de la cămașă.” Dar Domnul s-a îngrijit ca cineva să mi-i procure.

Oh, aceasta este o viață glorioasă, nu-i așa, fraților? Să pășești în simplitatea Evangheliei, simplitate care este cel mai mare lucru pe care-l cunosc. Și fiindcă a fost făcută simplu, pentru că eu am avut șansa să vin în ea, vedeți, prin harul lui Dumnezeu.

În după-amiaza aceasta nu vreau să vă iau prea mult timp, deoarece știu că în seara aceasta veți merge și la alte biserici. Și dacă voi, musafirii, vă uitați pe platformă, îi puteți vedea pe predicatorii veniți de la alte adunări. Ei vor fi bucuroși să vă aibă în serviciul lor de seară. Cred că în dimineața aceasta ați fost la vreo școală duminicală și mă gândesc că în timpul cât vom ține aceste convenții ar trebui să ne ajutăm cât mai mult bisericile, deoarece acesta este locul unde se duc oamenii noștri de afaceri, și este o casă a lui Dumnezeu. Sper că veți vizita vreo biserică deseară.

Mâine seară este încheierea convenției și cred că a fost anunțat deja vorbitorul. Dacă va fi cu voia Domnului, voi și eu aici să-l ascult. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare din voi.

În ce mă privește, eu nu mă consider un predicator pentru că nu am destulă pregătire. Când spuneți că sunteți predicator, ei se așteaptă să ai două diplome de colegiu, dar eu nu am decât o mică praștie, înțelegeți? Eu încerc să vin după oaia bolnavă ca s-o aduc înapoi pe pășunea Tatălui.

Dacă fac greșeli, iertați-mă și amintiți-vă că nu sunt teolog. Eu nu-i critic pe teologi; teologia este în ordine, dar uneori critic starea în care am ajuns. Desigur, intenția mea nu este să judec un om anume. Acesta este Mesajul. Eu aș fi vrut să nu-mi fie dat mie, căci mi se rupe inima când știu cum v-ați simțit când v-am vorbit aspru.

Dar vedeți, nu vă vine greu când trebuie să vă certați copilul, să strigați sau să fiți dur? Și eu sunt tată și știu ce înseamnă aceasta, de aceea cred că mă veți ierta dacă v-am lovit prea tare.

Dacă rămâneți aici și după-amiază, am să vă cer o favoare. Mi-am luat câteva notițe scurte deoarece, așa cum am mai spus, trebuie să-mi notez Scripturile. Înainte știam aproape toată Biblia pe dinafară, dar acum nu mai pot memora versetele. Eu am trecut prin prea multe bătălii puternice și în plus am și îmbătrânit. Totuși, cred că în după-amiaza aceasta mă veți asculta și vă veți deschide cu adevărat inimile ca să înțelegeți unde vreau să ajung. Cred că mă veți asculta cu atenție, mai ales păstorii din oraș și din diferite locuri.

Și acum faceți următorul lucru: faceți cum fac eu când mănânc prăjitura mea favorită, cu cireșe; sau carnea mea favorită, puiul. Astfel, când mănânc o bucată minunată de prăjitură cu cireșe și nimeresc un sâmbure, nu arunc toată prăjitura ci îndepărtez numai sâmburele, iar prăjitura o mănânc. Dacă mănânc carne de pui și găsesc un os, desigur nu voi arunca puiul, ci voi îndepărta doar osul. Astfel, dacă

spun ceva cu care nu sunteți de acord, aruncați numai partea aceea. Dar uitați-vă foarte bine, ca să fiți siguri că este un os! Și încă ceva: dacă este o sămânță, gândiți-vă că aduce o viață nouă. Așadar, uitați-vă foarte bine și fie ca Domnul să binecuvânteze.

Fratele Carl Williams întreba ieri despre lăsarea liberă a rugăciunii pentru bolnavi, fiindcă ar fi minunat. Eu știu că ar fi minunat, dar nu suntem pregătiți să aducem un rând de rugăciune. Nu știu dacă fratele Oral sau un alt frate au avut vreodată un rând de rugăciune în convenții. În ce mă privește, am încercat să fac aceasta de două sau de trei ori, dar într-o adunare atât de mare trebuie să se dea numere de rugăciune și aceasta pentru că aici nu suntem într-o arenă, ci ne aflăm în Casa Domnului; într-o casă dedicată pentru aceasta. Ei presează și împing, dar dacă ai numere, îi aliniezi în ordine. De aceea m-a întrebat Billy: „Oamenii mă întrebă de numere de rugăciune. Să mă duc să le împart?” dar eu i-am răspuns:

„Nu, Billy! Să-L lăsăm pe Duhul Sfânt să facă ce vrea El.” Vedeți, noi vrem să-L lăsăm pe El să zidească credința oamenilor, astfel încât să poată primi vindecarea oriunde s-ar afla în sală.

Vindecarea divină este ceva minor în Evanghelie, de aceea noi nu putem face din ceva minor, principalul. Oricine știe aceasta. Ea este momeala folosită pentru a-i face pe oameni să creadă în Prezența supranaturală a lui Dumnezeu, că supranaturalul este prezent; și dacă pot recunoaște Prezența Lui, sunt vindecați, înțelegeți, prin credință, crezând aceasta.

Acum vreau să citesc ceva din Cuvântul lui Dumnezeu. M-am gândit la un text din Noul Testament, deoarece în după-amiaza aceasta vreau să vorbesc despre o anumită temă. Nu vreau să vă țin prea mult din cauza serviciilor de seară, așa că dați-mi atenția voastră.

Înainte de a citi, să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Știți, noi am putea să cântăm prea mult; am putea să strigăm prea mult și am putea cânta

Într-un moment nepotrivit, dar există ceva cu care nu ieșim niciodată din ordine și anume, rugăciunea, de aceea vreau ca bărbații să ridice peste tot mâini sfinte, fără să se îndoiască...

Tată, cel mai mare privilegiu pe care l-a avut vreodată un muritor este să închidă ochii, să-și deschidă inima și să vorbească cu Tine. Noi știm că Tu ne auzi dacă putem crede ne ascuți, pentru că Isus a spus: „*Dacă cereți ceva în Numele Meu, voi face!*” (Ioan 14.14). Condiția este să nu ne îndoim de aceasta. Astfel, ajută-ne, Tată, ca în această după-amiază să credem că cererile noastre vor fi aprobate și să nu se găsească nicio urmă de îndoială, astfel încât să primim tot ce vom cere. Și pentru ca Numele Tău cel mare să fie onorat, adu în Împărăția Ta orice suflet pierdut și rătăcit care stă astăzi aici și ascultă Cuvântul Tău sau care va asculta banda înregistrată în țările păgâne sau oriunde va ajunge în jurul lumii.

Tată ceresc, Te rog fă ca în mijlocul nostru să nu fie nici o persoană slabă, ci îngăduie ca atunci când se termină serviciul, Domnul Dumnezeu să mântuiască fiecare suflet pierdut, să vindece fiecare trup bolnav și să umple inimile copiilor Lui cu bucurie. Fă aceasta, pentru că avem credință să cerem în Numele lui Isus, fiindcă El a promis că ne va asculta spre onoarea Lui. Amin.

Aș vrea să citesc versetul 20 din capitolul 17 al Evangheliei lui Ioan:

„Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin Cuvântul lor.”

Cred că am greșit versetul, deoarece nu voiam să citesc din rugăciunea lui Isus ci mi-am notat un text în care este vorba despre durerile nașterii, nașterea unui copil. Scrie în Luca sau în Ioan? Jack, unde este scris versetul acesta? „Ioan 16.” Da, este vorba despre Ioan 16. (Cineva de pe platformă spune: „Este versetul 21.”).

Versetul 21. Bineînțeles, aici trebuie să fie. Dar nu, frate Jack, încă nu corespunde.

Eu am deschis Biblia la Ioan 16.21: „Ca ei să poată fi...” Nu, Frate Jack, este greșit.

Am aici Sfântul Ioan 16.21, dar este greșit. Ceva nu corespunde în Biblia aceasta; este tipărită greșit. Da, domnule. Așa este. Biblia aceasta este nouă, am primit-o acum, dar este tipărită greșit. (Un preot catolic urcă pe platformă și îi întinde fratelui Branham Biblia lui, spunând: „Aceasta este Dumnezeu...”). Motivul pentru care s-a întâmplat aceasta... Dumnezeu vă va arăta ce să scoateți din aceasta. Este minunat! (Fratele Branham se referă la acest incident și la faptul că Biblia trebuia împlinită în mesajul „Astăzi această Scriptură este împlinită”, care a fost vorbit în 19 februarie 1963).

În ordine. Mulțumesc mult. **Ioan 16.20-21.**

„Adevărat, adevărat vă spun, că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

Femeia când este în durerile nașterii se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a născut un om în lume.”

Îți mulțumesc, fratele meu. Să știi că apreciez aceasta. Aceasta este cu siguranță o greșeală de tipar; pagina a fost pusă greșit în Biblia aceasta. Eu am găsit acest verset în vechea mea Biblie Scofield, apoi am Biblia aceasta fiindcă am primit-o ca dar de Crăciun de la soția mea, și n-am avut timp s-o răsfoiesc puțin pentru că abia am sosit.

În această după-amiază vreau să vorbesc despre tema pe care am anunțat-o: **„Durerile nașterii”**. Desigur, titlul acesta sună foarte rău, dar este scris în Biblie. Eu cred că la aceasta s-a referit Isus când le-a spus ucenicilor Săi: *„...vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie,”* știind că urma nașterea,

venea la existență creștinătatea.

Ce este vechi trebuie să moară pentru că se naște ce este nou. Tot ce dă naștere trebuie să sufere chinuri și dureri și desigur, ei urmau să treacă prin durerile suferinței și chin ca să ajungă de la lege la har.

Nașterea naturală normală este tipul nașterii spirituale, deoarece toate lucrurile naturale sunt un tip al celor duhovnicești.

Dacă privim un pom care crește pe pământ, observăm cum se luptă pentru viață. Aceasta ne arată că undeva există un pom care nu moare, fiindcă acest pom natural strigă după ceva. Dar și oamenii, indiferent cât sunt de bătrâni, de bolnavi sau în ce stare se află, vor să trăiască. Aceasta arată că undeva există o viață unde vom trăi pentru totdeauna. Observați cât este de perfect.

În 1 Ioan 5.7 (cred că textul acesta corespunde), scrie: *„Căci trei sunt care mărturisesc în ceruri: „Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt și aceștia trei sunt Unu. Trei sunt care mărturisesc pe pământ: apa, Sângele, și Duhul, și ele sunt una în mărturia lor.”* Primele trei sunt una, dar celelalte trei sunt pământești și sunt una în mărturia lor. Voi nu puteți să-L aveți pe Tatăl fără Fiul și nu puteți să-L aveți pe Fiul fără să-L aveți pe Duhul Sfânt, dar puteți avea apa fără Sânge și Sângele fără Duhul.

Eu cred că lucrul acesta s-a dovedit de-a lungul epocilor. Apă, sânge, Duh; neprihănire, sfințire, botezul cu Duhul Sfânt. Aceasta ne dă tabloul sau un exemplu spre nașterea naturală. Vedeți, când o femeie sau o altă ființă naște, primul lucru care se întâmplă este ruperea apei (la o naștere normală); al doilea lucru este sângele și la urmă vine viața. Deci, apă, sânge și duh. Aceasta în cazul nașterii naturale normale, dar exact așa este și în cazul nașterii duhovnicești. Prima este apa: neprihănirea prin credința în Dumnezeu; Îl primești ca Mântuitor personal și ești botezat; a doua este sfințirea Duhului: Dumnezeu curăță duhul de toate elementele lumii și de dorința după lume; apoi vine înăuntru Duhul Sfânt care dă

nașterea din nou și umple acel vas sfințit.

Acum vreau să vă dau un exemplu... Eu v-am sfătuit să lăsați deoparte ce nu puteți crede, dar să nu aruncați prăjitura. Închipuiți-vă că în curtea găinilor este o sticlă. Voi nu o luați cum este, s-o puneți pe masă și s-o umpleți cu apă sau lapte. Nu. Faptul că o luați de jos este neprihănirea. Curățirea ei este sfințirea, pentru că cuvântul grec „sanctificare” este un cuvânt compus care însemnează „curățit și pus de-o parte pentru slujbă (nu în slujbă, ci pentru slujbă). Apoi, când o umpleți este pusă în slujbă.

Scuzați-mă, nu vreau să vă rănesc, dar aici ați dat greș voi, Sfinții pelerini și nazarinenii, și nu ați reușit să urcați sus în Cincizecime. Voi ați fost curățiți prin sfințire, dar când ați fost gata să fiți puși în slujbă prin darurile de vorbiri în limbi și celelalte lucruri, ați respins și ați căzut înapoi în coteț. Vedeți? Întotdeauna au făcut aceasta. Eu nu am intenția să vă critic, dar vreau să-mi eliberez inima de povară. Inima mea arde de multă vreme, iar dacă fratele Carl, Demos și voi toți vreți să mă ascultați, voi încerca să-mi eliberez sufletul de aceasta, înțelegeți; apoi depinde de voi.

Naturalul simbolizează duhovnicescul. La nașterea unui copil, când se rupe apa, nu trebuie să faceți foarte mult pentru aceasta. Nici când vine Sângele, nu trebuie să faceți mult pentru aceasta, dar pentru a obține viața în prunc, voi trebuie să-i dați o lovitură cu palma și să-l faceți să țipe. Eu nu posed nici o pregătire pe când frații mei de aici sunt bine instruiți, de aceea trebuie să mă folosesc de exemple din natură ca să fiu înțeles. Și iată-vă! Deci, este nevoie să-i dați o palmă (sau mai multe) ca să fie trezit; sau trebuie provocat un oarecare șoc sau trebuie scuturat. Poate aveți numai o idee că s-a născut. Ca să fiți convinși, îl trageți și îl scuturați. Dacă nu respiră îl loviți ușor cu palma și atunci el țipă în limbi necunoscute. Dar vedeți... În orice caz, face gălăgie. La început ni se pare ciudat, apoi sunetele devin din ce în ce mai clare, mai înțelese. Dacă un copil este născut printr-o naștere liniștită, fără sunet, fără emoții, este mort.

Aceasta este problema cu biserica astăzi. Noi avem prea mulți copii născuți morți.

Acesta este adevărul. Ei au nevoie de o lovitură a Evangheliei ca să-i trezească și să-i aducă la ei înșiși, astfel ca Dumnezeu să poată sufla Suflarea de Viață în ei! Aceasta este o învățătură aspră, dar este Adevărul.

Observați. Ca să se poată naște viața nouă este nevoie ca sămânța veche să moară înainte de naștere. De aceea, moartea este grea întotdeauna, dureroasă și plină de tristețe. Exact așa este și cu nașterea, fiindcă aduceți Viață în lume, și aceasta este dureroasă

Isus a spus că Cuvântul Lui era o Sămânță pe care un Semănător a ieșit să o semene. Noi suntem familiarizați cu aceasta, și vreau s-o învăț ca o lecție de școală duminicală pentru că astăzi este duminică. Fiți atenți! Cuvântul acesta este o Sămânță, dar nu uitați că sămânța aduce o viață nouă numai când moare. De aceea era atât de greu pentru farisei să-L înțeleagă pe Domnul nostru Isus Hristos. Ei erau sub Lege, iar Legea era Cuvântul lui Dumnezeu în formă de Sămânță. Dar când Cuvântul S-a făcut trup, nu mai era lege, ci har... Însă Legea și harul nu pot exista în același timp, fiindcă harul este cu mult deasupra Legii. De aceea, Legea nici nu mai apare în tablou. Lucrul acesta este foarte greu pentru farisei. Ei nu pot muri față de Legea lor. Ca să se poată naște harul este nevoie ca Legea să dispară, deoarece Legea și harul nu pot lucra în același timp.

Nu poate fi o lege care spune că poți să treci prin acest semafor, iar cealaltă să spună că nu poți trece – una spune că poți; cealaltă spune că nu poți. Trebuie să existe o singură lege. Culoarea verde înseamnă că poți să treci. Dar de data aceasta el este roșu: STOP! Înțelegeți? Nu pot exista două legi în același timp.

Gândul meu pentru voi este că ia dureri, tristețe, deznădejde. Așa au murit fariseii Legii: prin durere, deznădejde și greutate. Dar așa trebuie să fie.

Noi știm că ploaia este necesară pentru ca pământul să aducă roade. Ea se naște cum spune poetul: „În câmpuri de furtună și cer întunecos”. Dar dacă n-am avea tunetul și cerul întunecos, n-ar putea ploua. Ploaia s-a născut din apa ridicată din

ape, prin evaporare. Fulger, tunet, trăsnet, furtuni și lucruri îngrozitoare – toate acestea sunt necesare ca să se producă acele picături de ploaie care atârnă pe petalele florilor. Dar este nevoie de dureri ca să aducă nașterea; este nevoie de moarte. Când se formează norii, se naște ploaia care este o parte din nori. Unii trebuie să moară, să cadă jos pentru ca pe pământ să se nască viața. Una trebuie să înceteze, ca să poată exista cealaltă. Poate că unii dintre frații prezenți aici pot explica toate legile acestor lucruri, dar eu nu pot.

Acum aș vrea să ne oprim la altceva ca să vă aduc o mică dovadă. Cred că una dintre cele mai frumoase flori pe care le-am văzut vreodată și care exprimă propriile gânduri ale lui Dumnezeu este nufărul de baltă. Câți dintre voi ați văzut vreodată un nufăr de baltă? După mine nu există nici o floare care să se asemene cu el. Când vorbesc despre nufăr, mă gândesc la cuvintele spuse de Isus în Matei 6.28-29: *„Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp; ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.”* De ce? Fiindcă slava și hainele lui Solomon erau artificiale, dar frumusețea crinului este însăși viața lui; nu ceva artificial sau vopsit.

Exact așa este cu femeile noastre. Eu nu cred că aveți nevoie de această culoare verde și nici de gene întoarse. Știți, parcă sunteți niște manechine. Voi vă dați cu tot felul de pudre ca să vă faceți frumoase. Frumosul face frumusețea. Dacă adăugați puțin Faptele Apostolilor 2 și 4, amestecate cu puțin Ioan 3.16, aceasta va întrece tot ce a făcut vreodată „Max Factor”. Atunci soțul vostru, ceilalți oameni și cu siguranță Dumnezeu, vă vor iubi mai mult.

Crinul. Isus a spus: „Priviți-l cum crește”, cum se muncește, pentru că trebuie să se ridice el însuși. Priviți prin ce trebuie să treacă acest micuț nufăr de baltă până ajunge la suprafață; el trece prin noroi, nămol, mâl, ape nămolose, ape murdare; își presează drumul prin toate acestea, lucrând el însuși din fundul bălții unde sunt broaștele și alte lucruri și se aduce pe sine însuși prin toate acestea. Dar el trece prin toate până sus. Nufărul se naște când ajunge în prezența soarelui. Micuța sămânță ajunge la viață, dar nu poate face aceasta până când nu trece prin tot acest proces, pentru că soarele însuși o trage în sus. Și când ajunge acolo sus, deasupra apelor murdare, a mocirlei și așa mai departe, nufărul este atât de fericit

Încât își deschide petalele larg, spunând că viața lui este liberă. Priviți cât de albă îi este haina pe care o aduce în fața celui ce l-a atras în sus!

Cred că aceasta este o pildă bună pentru viața de creștin. Ceva te atrage afară din lume până într-o zi când ești născut chiar în prezența Lui prin Duhul Sfânt. Ce frumos! Dacă încercați să o ajutați, voi o omorâți.

Ca un pui micuț când este născut. Cred că ați observat că atunci când ies din ou, acești micuți au în vârful ciocului lor mic ceva ascuțit cu care sparg coaja oului... Partea interioară veche a oului trebuie să putrezească. Atunci puiul trebuie să lovească cu ciocul până sparge coaja. Jos în Kentucky se spune: „Să-ți faci o cale afară”). Nimeni nu a găsit o cale mai bună. De ce? Pentru că aceasta este calea rânduită de Dumnezeu. Astfel, dacă vrei să ajuți puiul să iasă, îl omori. Dacă desfaci coaja din jurul lui, va muri. Vedeți, el trebuie să lucreze, să tragă și să spargă înainte!

Așa trebuie să facă și creștinul. Nu ajunge ca cineva să-ți dea mâna și să te ducă înăuntru, ci trebuie să suferi până când mori, putrezești și ești născut în Împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este calea pregătită de Dumnezeu.

Tu nu intri înăuntru printr-un carnet de membru, nici prin strângerea mâinilor sau prin atașarea undeva, ci este nevoie să te îndepărtezi de coaja veche. Observați, ei nu au găsit niciodată o cale mai bună.

Ei n-au găsit o cale mai bună prin care un bebeluș să primească ce vrea, decât pe calea dată de Dumnezeu pentru aceasta. Acum, când bebelușul este născut, ați putea pune deasupra țarcului lui un clopoțel și să-i spuneți: „Fiule, eu sunt un bun teolog și am citit în cărți despre felul cum se crește un copil, dar vreau să-ți spun că tu ești un copil modern, născut într-o casă modernă, din părinți moderni. Când ți-e foame și ai nevoie de mama sau de mine, trage de clopoțelul acesta și vom veni imediat.” Aceasta nu va merge niciodată. Singura cale ca el să obțină ceea ce vrea este să plângă. Aceasta este calea dată de Dumnezeu și numai așa vei putea

primi și tu ceea ce vrei: dacă plângi pentru aceasta. Plângi! Nu te rușina, ci spune: „Mi-e foame după Dumnezeu!” Să nu-ți pese ce vor spune cei din jurul tău: păstorul, diaconii sau altcineva. Strigă oricum!! Ce dacă acolo stă familia Jones? Plângi! Aceasta este singura cale de-a o obține, de-a primi ajutor. El ne-a învățat aceasta când era aici pe pământ, prin pilda judecătorului nedrept.

O picătură mică de rouă, eu nu cunosc formula ei, dar poate este aici vreun om de știință care o știe, este probabil o picătură de apă evaporată care întâlnind straturile mai reci ale atmosferei se condensează și cade pe pământ. Picătura aceasta mică se naște noaptea iar dimineața se prezintă rece și tremurătoare pe un fir de iarbă sau pe sfoara de rufe. Așteptați însă să strălucească soarele. Ați observat cât de fericită devine? Este plină de strălucire și jucăușă deoarece știe că razele lui o vor atrage acolo unde a fost la început.

Așa este cu fiecare bărbat sau femeie care se nasc din Duhul lui Dumnezeu. Când se revarsă Lumina peste noi, este Ceva care ne face fericiți deoarece știm că vom merge înapoi de unde am venit: în Sânul lui Dumnezeu.

Picătura de rouă poate străluci de bucurie când razele soarelui vin peste ea, deoarece știe că merge înapoi de unde a venit. Vedeți, sunt exemple mici din natură și am putea continua mult în felul acesta, dar să mai luăm doar unul.

Noi știm că înainte ca sămânța să încolțească este nevoie ca tot ce este vechi să putrezească. Absolut. Nu numai să moară, ci să și putrezească după ce a murit. Noi știm că acesta este adevărul. Cu nașterea din nou este exact la fel. Când suntem născuți din nou, noi nu mergem niciodată înapoi ci mergem numai înainte.

Acesta este motivul pentru care cred că astăzi nu sunt mulți oameni născuți cu adevărat din nou. Poate că sunt mângâiați de un verset din Biblie sau au o simpatie pentru Cuvânt sau pentru o anumită persoană, dar nu vor să putrezească din vechiul sistem în care erau, nu vor să iasă din el. Ei vor să stea în vechiul sistem și să pretindă nașterea din nou sau mesajul epocii.

Noi vedem aceasta în epoca lui Luther, a lui Wesley, la penticostali și la toți ceilalți. Ei țin încă tare la vechiul sistem și-l iau în considerare, dar epoca vechiului sistem trebuie să moară și să putrezească pentru a-l naște pe cel nou. Ei vor să stea încă lipiți. Vedeți, ei știu că sistemul vechi este mort, dar pur și simplu nu vor să putrezească afară din el. „A putrezi” înseamnă „a pune totul la o parte”.

Ei pretind că sunt născuți din nou... Dar o pretenție este numai un semn de naștere; putrezirea rodește o naștere nouă.

Voi trebuie să muriți față de tot, așa cum s-a întâmplat în toate epocile, prin Wesley și prin toți ceilalți... Luther a venit cu un Cuvânt: „Cel neprihănit va trăi prin credință”. Prin aceasta, el n-a mai putut ține de vechiul sistem, ci a trebuit să iasă afară din el.

Apoi, după ce calviniștii au adus în biserica anglicană învățătura calvinistă, Dumnezeu le-a adus o învățătură mai bună prin John Wesley. Prin aceasta, sistemul vechi trebuia să moară ca să poată veni ceva nou. Dar și epoca lui Wesley a încetat și la fel toate epocile mici sau ramurile care au ieșit pe tulpină în timpul lui Wesley... Vedeți, când au ieșit penticostalii cu restabilirea darurilor, ei au ieșit afară dintre bapțiști, prezbiterieni, nazarineni, așa numita „Biserica lui Hristos” și toate celelalte; ei au trebuit să iasă afară, să putrezească și să accepte nașterea din nou!

Murind și putrezind față de toate aceste lucruri vechi, sunteți numiți nebuni, la fel ca Pavel. Când el a putrezit afară din ceea ce a pretins cândva, a spus: *„Mă închin Dumnezeului părinților noștri pe calea numită „erezie”.*” Vedeți, el a acceptat noua Viață, a acceptat că Vechiul Testament a dat naștere Noului, și a trebuit să putrezească față de Vechiul (să-l facă numai o umbră), ca să fie...

Chiar în locul acesta suntem noi acum. Aveți răbdare cu mine, pentru că așa gândesc cu adevărat. Bisericile au aderat atât de mult la sisteme, încât nu puteți intra în una fără să aparțineți de ea. Voi trebuie să aveți un carnet de părtășie sau

un fel de identificare. Și pentru că cred aceasta, îmi mai rămâne deschisă o singură ușă: cea a Oamenilor de Afaceri. Câtă vreme ei nu sunt o organizație, eu pot intra acolo și să aduc oamenilor Mesajul care este pe inima mea. În ce privește însă bisericile, ele au devenit atât de reci încât nu mai acceptă Mesajul acesta. Penticostalilor, eu vă iubesc sincer, dar nu uitați că Rusaliile (Penticos) nu sunt o organizație. Voi vă numiți așa, dar „Penticos” este o experiență și nu o denominațiune.

Priviți numai cât de greu este pentru unii dintre ei deși recunosc, cred și văd cum este legitimat Dumnezeu în Cuvânt. Le este foarte greu să iasă din organizația în care au fost și să putrezească. Ei zic: „Ce să fac? De unde îmi voi primi hrana?”

Hrana ta este Dumnezeu. El este Acela de care trebuie să te ții! Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui! Dar ei zic: „Nu vrem să mergem mai departe!” Voi știți despre ce vorbesc!

Profeții lui Dumnezeu ne spun că noi vom avea un pământ nou și un cer noi. Dacă vreți să vă convingeți de lucrul acesta, este scris în Apocalipsa 21.1. *„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră și marea nu mai era.”* Acestea au trecut.

Acum, dacă urmează să avem un pământ nou, pământul vechi și pământul nou nu pot exista în același timp, sau lumea nouă și lumea veche nu pot exista în același timp. Aceasta înseamnă că pentru a se ridica un pământ nou, cel vechi trebuie să moară. Și pentru că pământul vechi trebuie să moară, încep durerile pentru nașterea celui nou.

Dacă doctorul consultă o pacientă care este însărcinată, el o va face temeinic, în prezența altor doi sau trei doctori care sunt buni creștini. Aș vrea să-mi confirmați dacă este adevărat, dacă corespunde. Cred că primul lucru pe care-l va face medicul când o consultă, este să constate durata intervalului de timp al durerilor nașterii. El cronometrează durata durerilor, cât se succed de des și cu cât sunt mai

puternice decât cele precedente. Una este mai grea decât cealaltă; următoarea este și mai dureroasă, și se apropie mai mult între ele. Acesta este felul lui de a diagnostica cazul, prin durerile nașterii.

Acum, dacă lumea trebuie să nască o altă lume, haideți să examinăm câteva din durerile nașterii pe care le avem pe pământ, și atunci vom vedea în ce zi suntem și cât de mult s-a apropiat timpul nașterii.

Primul Război Mondial a adus dureri mari, dureri de naștere. El a adus una din primele dureri de naștere, deoarece acesta a fost timpul când s-au făcut bombe, arme automate și s-au lansat gaze otrăvitoare. Eu eram un băiețel de vreo opt ani în timpul acela, dar îmi amintesc cum se vorbea despre gazele cu clor: cum arată și cum funcționează. Se spunea că sunt atât de puternice încât pot distruge toată viața de pe pământ. Oamenii erau speriați de moarte de arma aceea cu gaze otrăvitoare, încât și cea mai mică adiere de vânt îi umplea de groază. Dar pământul a trecut peste această primă durere de naștere și a mers mai departe.

Noi știm că am avut și al Doilea Război Mondial, iar de data aceasta durerile de naștere ale pământului au fost mult mai groaznice, deoarece pericolul distrugerii a fost mai mare – o bombă atomică putea distruge un oraș întreg. Aceasta era cu mult mai mare decât durerile Primului Război Mondial de distrugere pe pământ.

Acum lumea știe că timpul eliberării este aproape și este nervoasă și agitată deoarece va exista o bombă cu hidrogen, plus rachetele teleghidate care pot distruge întreaga lume. O națiune o sperie pe cealaltă, indiferent cât de mică este ea. Nu demult am auzit că ei au deja rachete despre care se afirmă că pot fi dirijate prin satelit și trimise în orice loc de pe pământ.

Așa cum am auzit zilele trecute la știri, Rusia pretinde că ar putea distruge națiunea aceasta și să împiedice ca o bombă atomică să distrugă națiunea lor. Noi nu știm ce am face în situația aceasta, deoarece fiecare pretinde aceste lucruri și așa este. Știința a pătruns în marele laborator al lui Dumnezeu și atâta va căuta

până se va autodistruge.

De ce aceasta? Pentru că Dumnezeu lasă ca oamenii să se distrugă prin propria lor înțelepciune. Dumnezeu nu distruge nimic; omul este cel care se distruge singur prin înțelepciunea lui, așa cum a făcut de la început: luând înțelepciunea lui Satan în locul Cuvântului lui Dumnezeu.

Acum el știe că trebuie să cedeze, că nu se poate opune. Eu cred că Rusia ar distruge astăzi această națiune dacă ar fi sigură că reușește și rămâne ea însăși în picioare. De altfel, fiecare dintre națiunile mici ar putea s-o facă, dar se tem fiindcă știu că lumea nu poate supraviețui în condițiile acestea. Da, lumea știe că durerile nașterii sunt atât de mari încât ea va dispărea.

Nașterea a ceva nou este foarte aproape, iar eu sunt mulțumit pentru aceasta. Fiecare știe că lumea aceasta este numai un loc al morții, al îngrijorărilor și întristării, de aceea mă bucur că timpul când trebuie să dispară este aproape și spun așa cum a spus și Ioan din vechime: *„Da, vino Doamne Isuse!”*

Așa cum am spus, lumea trebuie să putrezească pentru a naște alta nouă. Priviți în ce este putrezită. Ea este total putredă. Politicile și sistemele ei sunt atât de putrede, cum nu se poate mai rău. Nici măcar un os nu este sănătos în tot sistemul ei! Dar nu numai politica este stricată ci și religia și tot ce este în ea. Unul spune: „Eu sunt democrat!”; „Eu sunt republican!”; „Eu sunt metodist!”; „Eu sunt baptist!”; dar totul este putred până-n măduvă! Nu mai poate continua așa. Puteți pune un George Washington sau un Abraham Lincoln în fiecare provincie a Statelor Unite, și totuși ea nu ar putea reveni înapoi! Nu mai există scăpare. Există un singur lucru care o poate ajuta: venirea Creatorului.

Lumea aceasta este în necaz și strâmtorare și știe că trebuie să dispară. Niciunul nu știe ce să facă. Fiecare națiune se teme de cealaltă și încearcă să facă ceva sau să distrugă. Oamenii vorbesc unul împotriva celuilalt, învrăjbindu-se și distrugându-se reciproc până când toate aceste arsenale vor ajunge în mâinile

omului păcătos care ar putea nimici totul în cinci minute. Înțelegeți?

Lumea știe că nu poate să se opună și că urmează să se întâmple aceasta, pentru că așa a spus Dumnezeu. Cerurile și pământul urmează să fie în flăcări. Aceasta are să fie o înnoire a tuturor lucrurilor, așa că se va naște o lume nouă. Dumnezeu a profețit aceasta.

Națiunea aceasta este putredă în toate sistemele ei și așa trebuie să fie ca să putrezească. De aceea am spus că este așa nervoasă, roșie la față și agitată. De aceea este lovită de cutremure de-a lungul coastei și de valuri mari în Alaska, iar oamenii spun: „Să plecăm de aici? Să părăsim locurile acestea?” Vedeți, ei nu știu ce să facă, dar nu există nici un loc sigur afară de Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu. Acesta este singurul loc de scăpare, singura zonă sigură: El! Tot ce este în afară de aceasta, va pieri, așa cum a spus deja Dumnezeu.

Acum aș vrea să ne uităm în „Cartea Doctorului”, ca să vedem dacă toate acestea ar trebui se întâmple când urmează să se nască noul pământ. Să deschidem pentru aceasta Cartea Doctorului, Biblia, la Matei 24 și să vedem ce este profețit, care vor fi simptomele ei. Acum, dacă un doctor cunoaște simptomele premergătoare nașterii unui copil, știe timpul când trebuie să vină copilul, ba mai mult, este pregătit pentru momentul acela, deoarece simptomele îi arată că copilul vine în curând. Apa s-a rupt, sângele a venit, iar acum este timpul să iasă copilul; acesta este timpul să fie născut copilul. Astfel, el pregătește totul pentru aceasta.

Aici, Isus ne-a spus exact ce va avea loc în timpul acesta. În Matei 24.24 El spune că Biserica adevărată și celelalte biserici, adică Biserica spirituală și cea lumească, vor fi atât de aproape una de cealaltă încât dacă ar fi cu puțință chiar și cei aleși ar fi amăgiți. *„Cum a fost în zilele lui Noe, când oamenii mâncau, beau, se căsătoreau, divorțau....”* și toată imoralitatea lumii pe care o vedem astăzi. Vedeți, Biblia, Cartea Doctorului spune că va fi așa.

Astfel, când vedem că se întâmplă aceasta, știm că nașterea este aproape. Trebuie

să fie. Da, domnule.

Noi am primit o națiune, mai bine zis o lume. Să privim acum Israelul ca biserică.

Israelul a avut dureri de naștere după fiecare profet care a venit pe pământ. Ea a avut dureri de naștere la Mesajul lui. Dar ce făcea profetul? Profetul avea Cuvântul, dar ea a semănat atât de multă putrezire și a făcut atât de multă ordine sistematică în ființa ei, încât profetul a zguduit-o din temelii! Din pricina aceasta toți profeții au fost urâți de contemporanii lor. Și tot de aceea, biserica a avut dureri de naștere întotdeauna când Dumnezeu a trimis un profet. Cuvântul Domnului vine numai la profet. Acela constituie Cuvântul vorbit pentru ziua aceea; Cuvântul manifestat prin profetul din acea epocă. Așa a fost întotdeauna. Dar biserica a zidit atâtea sisteme în jurul Cuvântului încât atunci când a venit El, a zguduit-o din temelii. Ea a avut dureri de naștere.

Ce înseamnă aceasta? Înapoi la Cuvânt! Înapoi la Viață! Sistemele nu au viață, dar Cuvântul lui Dumnezeu are Viață!

Sistemele sunt zidite în jurul acestuia, dar ele nu au Viață. Cuvântul dă Viață!

Cu toate acestea Mesajul Lui va aduce rămășița înapoi la Cuvânt. Va ieși afară doar un grup mic; un grup care va crede doar Mesajul adus de profet (în zilele lui Noe au fost numai opt persoane). Vedeți, Dumnezeu a zdruncinat rămășița și a distrus restul. Aceasta trebuie să se clatine.

Așa s-a întâmplat tot timpul de-a lungul epocilor până când, în sfârșit biserica le-a născut un Copil de parte bărbătească, iar acest Copil de parte Bărbătească era Cuvântul Însuși făcut trup: „*La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. ...Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1+14). El a biruit fiecare diavol, fiecare putere de pe pământ care a venit împotriva Sa, prin Cuvântul Tatălui. În fiecare ispită pe care i-a adus-o

Satan, El l-a muștrat, nu cu propriile Sale puteri, ci cu Cuvântul lui Dumnezeu. „Este scris... Este scris... Este scris!” deoarece El era Cuvântul!

Când Satan a zburat împotriva Evei, ea a căzut pentru că nu era Cuvântul. Când a zburat împotriva lui Moise, acesta a făcut același lucru, dar când a lovit în Fiul lui Dumnezeu, El era de zece mii de volți, ceea ce a făcut ca toate penele Satanei să fie prăjite. Când S-a întors și i-a zis: „Este scris: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.4), Acela era Copilul de parte Bărbătească făcut trup, Însuși Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu manifestat într-un trup de carne aici pe pământ ca să reprezinte Cuvântul!

Iată cum știa El ce era în inimile oamenilor. De aceea a putut să-i spună lui Natanael unde era și cine era. De aceea a putut să-i spună lui Petru cine era și să aducă la suprafață viața ascunsă a femeii de la fântână. De ce? Pentru că El era Cuvântul. Acesta este adevărul, iar Biblia spune în Evrei 4.12:

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

Fariseii și preoții nu au putut vedea că El era Cuvântul manifestat, deoarece erau orbiți de sistemul în care se înveliseră, ori vechiul sistem trebuia să dispară pentru că făgăduința făcută era împlinită: Cuvântul Se făcuse trup. Și dacă aceasta este împlinit, ea trebuie să putrezească. Aceasta este coaja; sămânța a plecat.

Moise nu ar fi putut aduce mesajul lui Noe. Nici Isus nu putea veni cu mesajul lui Noe, deoarece era o altă epocă. Sămânța aceea veche era Viața, dar ea a servit scopului ei și era moartă și plecată. Cu toate acestea, a trăit mai departe prin transformarea de la vechi la nou, unde a trecut Viața. Dar ce-i îngrijora pe oameni? Ce-i îngrijorează și astăzi? Noi nu construim un zid, cum am început cu mesajul lui Luther, care merge ca o linie dreaptă sau mesajul pentecostal, drept... Noi ne întoarcem cu colțuri, construim o clădire, iar Planul este Cuvântul lui Dumnezeu!

Oricine poate zidi în linie dreaptă, dar este nevoie de un meșter zidar ca să facă colțurile. Este nevoie de puterea lui Dumnezeu ca să facă aceasta. Este nevoie să fie trimis un uns din ceruri ca să facă aceasta. Așa a fost în fiecare epocă.

Cuvântul Domnului vine prin profeți, iar ei au întors colțurile, le-au făcut diferit – dar constructorii au vrut să construiască un zid. Acesta nu este deloc un zid, ci este o clădire, o clădire a lui Dumnezeu.

Noi știm că acesta este Adevărul, știm că sistemele au fost putrede în fiecare epocă și că fiecare din sistemele lor trebuiau să putrezească și să moară, ca să rodească afară din acea murdărie putredă, o biserică, Cuvântul Însuși. Cuvântul Domnului a venit la profet. El nu a venit niciodată la preot, ci la profet. Și observați, când în final a venit, El era Cuvânt în plinătate născut aici în trup omenesc, iar plinătatea dumnezeirii se odihnea trupește în El. El era Cuvântul. Profeții sunt parte din Cuvânt – Cuvântul din epoca lor, iar noi suntem o parte din Cuvântul de astăzi. Noi urmăm Cuvântul, dar El era întreaga plinătate a Cuvântului, era Cuvântul! Astfel, atunci când a fost învinuit că Se face pe Sine Însuși Dumnezeu, pentru că era Fiul lui Dumnezeu, a spus: *„Cum puteți să Mă învinuiți pentru că am spus că sunt Fiul lui Dumnezeu? Nu este scris în Legea voastră că cei la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu (profeții), sunt dumnezei?”* Toată plinătatea dumnezeirii se odihnea trupește în Fiul lui Dumnezeu care era manifestarea deplină a lui Dumnezeu.

Aceasta este ceea ce au adus în final durerile nașterii sub acei profeți, plinătatea Cuvântului, ei fiind Cuvântul pe care L-au indicat la acea plinătate a lor înșiși. Apoi, în final, când Cuvântul a fost făcut trup și a locuit printre noi, sistemele au murit.

Priviți cum a fost simbolizat în Iosif. Exact. El a fost iubit de tatăl său dar urât fără temei de frații săi. Fiind duhovnicesc, Iosif putea vedea dinainte lucrurile și să tălmăcească visuri. El nu putea face nimic pentru aceasta, deoarece așa se născuse; fusese rânduit mai dinainte pentru aceasta, dar frații lui l-au urât și în final l-au vândut pentru aproape treizeci de arginți. Apoi a fost învinuit pe nedrept în casa lui Potifar și aruncat în închisoare; acolo era un paharnic și un brutar. Unul

a fost pierdut și celălalt a fost salvat. Apoi a ajuns la dreapta lui Faraon. În închisoarea Lui pe cruce, Isus a fost pus între doi tâlhari: unul a fost pierdut, iar celălalt a fost salvat. Exact. Apoi a fost ridicat în Ceruri și așezat pe tronul lui Dumnezeu.

Când El va pleca iarăși, va fi anunțat de un sunet de trâmbiță: „Plecați-vă genunchii și fiecare limbă să mărturisească!” Când Iosif părăsea tronul, suna o trâmbiță și fiecare genunchi trebuia să se plece; venea Iosif.

Tot așa, într-o zi va suna marea Trâmbiță a lui Dumnezeu; morții în Hristos vor învia, orice genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi acest Cuvânt. De ce vine El?

Ca să aducă la suprafață întregul Cuvânt care a fost făcut trup sub durerile nașterii profeților care strigau: „El vine! El vine! El vine!” Conform Istoriei și Scripturii, au fost patru sute de ani în care Israel nu a mai avut niciun profet. De la Maleahi până la Ioan, ei au avut numai teologi, preoți și păstori, așa că ne putem imagina în ce stare stricată a ajuns sistemul, fără ei. Patru sute de ani fără un Mesaj direct de la Dumnezeu, fără „Așa vorbește Domnul!” Astfel preoții, prorocii și așa mai departe au adus-o într-o mizerie groaznică, era putredă.

Atunci a venit Ioan, Ilie cel promis în Maleahi 3. Nu în Maleahi 4, ci în Maleahi 3, pentru că Isus a spus același lucru în Matei 11, când ochii de vultur ai lui Ioan au filmat totul (cum cred că scrie în Epocile timpurii ale lui Pemberton), și el a spus: *„Mergeți și întrebați-L dacă El este Acela, sau să așteptăm pe un altul?”* Înțelegeți? După ce le-a spus ucenicilor lui Ioan să stea la adunare și să privească ce se întâmplă, Isus i-a trimis înapoi la Ioan și le-a zis: *„Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți”,* apoi a adăugat: *„Bindecuvântat este cel ce nu se poticnește...”* După plecarea lor, Isus a privit spre ucenicii Săi și spre mulțime și a întrebat: *„Ce ați ieșit să vedeți când v-ați dus să-l priviți pe Ioan? Ați ieșit să vedeți un om în haine moi? Eu vă zic vouă, că aceștia stau în palate împărătești. Ați ieșit să vedeți o trestie clătinată de vânt?”*

Cu alte cuvinte, el i-a scuturat prin fiecare înțepătură care a venit. „Dacă te unești cu gruparea noastră, îți putem da un salariu mai bun.” Nu Ioan! Dacă nu vei mai predica împotriva acesteia sau a celeilalte, poți să te unești cu grupul nostru.” Nu Ioan!

Isus a continuat: „Atunci ce ați ieșit ca să vedeți? Un profet? Eu vă spun, mai mult decât un profet. Iar dacă puteți primi aceasta, el este acela despre care a vorbit profetul când a zis: „Eu îl voi trimite pe solul Meu înaintea feței Mele ca să-Mi pregătească calea.” Acesta este Maleahi 3.1, nu Maleahi 4, nicidecum! Aceasta este diferit... Când vine acel Ilie, lumea trebuie să fie arsă imediat, iar cel neprihănit va călca în picioare cenușa celor răi.

Acum observați! Mesajul lui Ioan nu i-a trezit prea mult din somnul lor eclesiastic, așa că oamenii spuneau: „Acolo jos este un nebun; depărtați-vă de el! Chiar faptele lui dovedesc că nu este normal, deoarece încearcă să-i să înece pe oameni acolo jos în apă!” Vedeți? „Cu un asemenea om nu este nimic de făcut. Nici măcar nu este îmbrăcat ca un om normal, ci s-a înfășurat cu o piele de oaie. Vedeți cât este de sărac? La care seminar a mers? Ce carnet de părtășie are? Din pricina aceasta nu vrem să participăm la adunările lui și îl lăsăm pur și simplu să moară de foame acolo jos.” Vedeți? Lumea nu s-a schimbat prea mult și nici sistemele ei. „Îl vom lăsa să stea acolo jos, pentru că nu are nici o pregătire.”

Știți de ce nu a făcut-o? Amintiți-vă că tatăl lui era preot. De ce nu a urmat linia tatălui său, doar în vremea aceea era obiceiul ca fiii să urmeze exemplul tatălui? El nu a făcut-o pentru că avea altceva de făcut, avea un Mesaj mai mare: trebuia să-L introducă pe Mesia, pentru că așa a spus Duhul Sfânt. Rămășița aceea mică ce a fost adusă înapoi prin Mesajul lui Gavril, știa că așa va fi. Astfel, ni s-a spus că el era cam de nouă ani când s-a dus în pustie după ce i-a pierdut pe tatăl și pe mama sa. El trebuia să asculte întocmai chemarea divină, întrucât ei se închiseseră în acel mare sistem teologic. Ei i-au spus: „Știm că tu trebuie să fii acela care Îl anunță pe Mesia, deoarece Isaia a spus că vei fi Glasul acela, dar nu crezi că și fratele Jones ar putea face la fel de bine lucrul acesta?” Dar el niciodată nu a învățat nimic din sistemele lor. Mesajul lui era prea important, așa că a ieșit afară să stea în pustie.

Vedeți, Mesajul lui nu era unul teologic, ci în vorbire folosea cuvinte simple luate din viața de zi cu zi, ca de exemplu: „Pui de năpârci!”, numindu-i pe preoți „un sistem de șerpi.” Ioan compara lucrurile întâlnite în pustie și anume: șerpii, cu sistemele preoțești care țineau și vătămau lumea. „Neam de vipere! Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Să nu credeți că veți scăpa dacă spuneți: „Noi aparținem acolo sau dincolo!”, fiindcă Dumnezeu poate să ridice copiii lui Avraam din pietrele acestea.”

Acele pietre le văzuse în pustie sau în albia vreunui râu, iar toporul înfipt la rădăcina unui pom din pustiu i-a sugerat tabloul omului căruia i-a vestit Cuvântul și nu l-a primit. Astfel, a putut spune că orice pom care nu aduce roade bune va fi tăiat și aruncat în foc. Vedeți, când era în pădure, el își făcea focul tocmai cu acești pomi neroditori, iar acum arăta că și oamenii care nu vor fi plăcuți lui Dumnezeu vor fi tăiați și aruncați în foc.

Vedeți, Mesajul lui nu era ca al unui preot, ci folosea limbajul simplu și exemplele din pustie. Mesajul lui era să-L anunțe și să spună: „Mesia este deja în mijlocul vostru. Voi nu-L cunoașteți, dar El este aici, iar eu nu sunt vrednic nici să-L dezleg încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.”

„Ioan, Cine este El?” „Nu știu.” Dar într-o zi, acolo jos la râu a venit un Om tânăr și simplu, iar când l-a văzut Ioan a spus: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.”* „Cum de îl cunoști, Ioan?” *„Cel care mi-a dat sarcina să botez cu apă, în pustie, mi-a spus: „Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”* (Ioan 1.29+33).

Mesajul lui nu putea veni pe linie teologică sau de la oameni, ci direct de la Dumnezeu. Cu toate acestea, Mesajul lui Ioan nu i-a mișcat prea mult, deoarece aceștia își ziceau: „Ah, el spune că ar fi văzut acel lucru dar mă îndoiesc. Eu nu am văzut nimic.” Așa spuneau preoții și ceilalți, dar el a văzut semnul iar noi știm că avea dreptate. Dar ați observat ce a făcut aceasta? El nu i-a deranjat niciodată din somnul lor, ci au mers înainte și i-au tăiat capul. Nu i-a răscolit deloc, dar a răscolit rămășița, pe cei care posedau Viața în ei și pe cei care așteptau venirea Domnului.

Priviți-o pe Ana, o prorociță care Îl slujea pe Domnul prin rugăciuni, iar într-o zi când era în Duhul... Și Simeon a prorocit (un om bătrân) – și a zis: „ Duhul Sfânt mi-a spus că nu voi vedea moartea până când nu Îl voi vedea pe Hristosul Domnului.

Păi, unii dintre preoți au spus: „Oh, sărmanul bătrân, desigur, nu este în toate mințile! Lăsați-l în pace căci este un bătrân senil! Acum este cu un picior în groapă, iar cu celălalt alunecă. Înainte era un bărbat onorabil, dar acum...” Cred că voi puteți vedea ce avea Simeon: el a primit o descoperire de la Duhul Sfânt.

Acesta este același lucru care vă este descoperit vouă, în după-amiaza aceasta. Duhul Sfânt v-a adus aici cu un motiv. Vedeți, toți acești preoți, metodiști, baptiști, catolici și alții, au fost mișcați prin Duhul Sfânt. Ei L-au căutat flămânzi, și este ceasul când Duhul Sfânt i-a mișcat.

Voi știți că în timpul acela oamenii nu aveau televizor (mulțumim lui Dumnezeu pentru acea zi). Astfel, Iosif și Maria au călătorit până la locul unde trebuiau să se înscrie. Acolo S-a născut un Copil, a apărut o Stea și așa mai departe. Se spune că fiind foarte săraci, Iosif și Maria nu au avut scutece în care să-L învelească, așa că L-au pus în niște cârpe luate de pe jugul unui bou.

Apoi, când L-au dus în Templu, îmi închipui că acolo au intrat mame cu copii înfășați în pături frumoase, dar toate s-au dat deoparte, căci își ziceau: „Vedeți, iat-o acolo! Ea a fost însărcinată înainte de căsătorie, iar acum a venit cu El aici. Stați departe de ea! Păstrați distanța!” . Ei cred încă același lucru!

Dar Maria a pășit cu Copilul în brațe, fără să-i pese de părerea lor, deoarece știa al cui Fiu era El.

Așa face fiecare credincios care primește Cuvântul lui Dumnezeu în inima lui. Voi știți că mie nu-mi pasă ce spun sistemele că este aceasta! Este făgăduința lui

Dumnezeu care v-a fost descoperită de Duhul Sfânt când ați fost umbriți de puterea Lui și știți cum stau lucrurile.

Niciun om nu are dreptul să predice Evanghelia până când nu l-a întâlnit pe Dumnezeu înapoi, în partea din spate a deșertului, în acel Rug aprins. În lume nu există niciun sistem eclesiastic care să poată explica aceasta. Voi erați acolo, ați trăit aceasta! Mie nu-mi pasă ce spun sistemele, voi ați fost martori la aceasta! Aleluia! Mă simt ca bătrânul de culoare despre care am vorbit și care a spus: „Eu nu am destul loc aici sus!” Mă simt foarte religios în acest timp, când mă gândesc că aceasta este adevărat și că Însuși Dumnezeu v-a descoperit aceasta!

Simeon avea făgăduința în dimineața aceea când stătea și aștepta în camera sa. Oh, cred că în fiecare dimineață erau aduși sute de prunci pentru a li se da binecuvântarea. Gândiți-vă că în țară erau două milioane și jumătate de evrei, iar copiii nou-născuți erau aduși în Templu în a opta zi, mama trebuind să ofere o jertfă de curățire. Simeon era în apropiere și citea din sulurile lui Isaia (așa mă gândesc eu), căci Duhul Sfânt îi dăduse o făgăduință care trebuia să se împlinească. Dacă cineva spune ceva, fără să fie legitimat de Dumnezeu, aceasta nu este Scriptură de la început. Dacă el spune că este așa, dar Dumnezeu nu o dovedește, este greșit pentru că Dumnezeu își interpretează singur Mesajul. El este Propriul Său interpret. Ce spune El se împlinește, iar Dumnezeu a spus: „Ascultați-L pentru că acesta este Adevărul.” Aceasta este o judecată sănătoasă. Dacă El spune că se întâmplă aceasta și se întâmplă așa, aceasta spune tot, dar trebuie să fie de fiecare dată Adevărul exact, deoarece Dumnezeu nu spune minciuni.

Astfel, Simeon a luat asupra sa această răspundere. El făcea parte din rămășiță, l-a auzit pe Ioan și aștepta împlinirea Scripturilor, căci îi fusese descoperit Cuvântul. Și deodată, când Pruncul a fost adus în Templu, Duhul Sfânt și-a făcut datoria și i-a descoperit că El era acolo. Vedeți, mișcat de Duhul, a ieșit din camera sa de studiu și s-a întâlnit cu acel rând de femei, dar a trecut pe lângă toate și a mers la Pruncul de care stăteau toți departe, l-a luat în brațe și a spus: „Doamne, lasă pe robul Tău să plece în pace, *căci ochii mei au văzut mântuirea Ta.*”

Tot atunci a venit și prorocița Ana, care era una dintre puținii aleși din acea zi. Ea era oarbă, dar iat-o venind condusă de Duhul printre toate femeile și mulțimea îngrămădită înăuntru și în afara templului, până la Pruncul Hristos. Mă gândesc că dacă Duhul Sfânt a putut conduce o femeie oarbă la El, cum este cu acest grup de penticostali care ar trebui să vadă? Nu vreau să merg mai departe, pentru că știți de acolo înainte.

Observați. Oh, Doamne, în ce stare îngrozitoare a fost biserica aceea! Desigur, așa a trebuit să fie, dar așa cum am spus, aceasta a zguduit mica rămășiță.

Acum haideți să fim cinstiți. Dacă biserica de astăzi a ajuns în aceeași stare, nu am ajuns din nou la timpul acela? Priviți numai lucrările făgăduite de Biblie care urmează să se petreacă în acest timp în biserică. Noi știm ce se petrece în lume și vedem că este la sfârșit. Haideți să privim la biserică.

Sub Luther, ea a avut dureri de naștere. Conform Apocalipsei, știm că sunt șapte epoci ale Bisericii și că fiecare epocă a avut câte un mesager. Când trebuia să vină Luther, aceasta a aruncat biserica în dureri de naștere, și l-a avut ca roadă pe Luther. Acesta este adevărul.

După aceasta, ea a intrat în încurcătură din nou, astfel că l-a rodit un Wesley. Acesta este adevărul. Apoi a rodit din nou și a adus ca rod un Penticostal. Fiecare din mesageri, i-a zguduit înapoi la Cuvânt, la Mesajul epocii lor. Noi intenționăm să scoatem o carte referitoare la primele patru capitole ale Apocalipsei. S-o citiți atunci când va apărea, căci vă va aduce multă claritate. În ea se va arăta care a fost mesajul lui Luther – neprihănirea... sfîntirea este următorul proces în nașterea naturală, și apoi au venit Penticostalii. Exact.

Observați, fiecare Mesaj a zguduit biserica pricinuindu-i dureri de naștere. Dar ce au făcut ei de fiecare dată? După ce au venit durerile nașterii, în loc să meargă mai departe cu Cuvântul, ei au adunat o grămadă de oameni împreună întocmai cum au făcut și cei dintâi. Acesta este adevărul. Imediat după zguduirea apostolilor,

biserica a căzut din nou. Dacă citiți cartea „Părinții înainte de Niceea”, veți vedea cum s-a ridicat Agabus și cum a fost zguduită biserica de fiecare dată când s-a ridicat un mesager cu „Așa vorbește Domnul!”

Conform Bibliei, biserica de astăzi este în starea cea mai rea pe care a avut-o vreodată, deoarece suntem în Laodicea, o epocă a bisericii bogate dar oarbe, iar ei nu știu aceasta. Nicăieri în Biblie, Hristos nu a fost scos vreodată afară din biserică, până în epoca Laodicea. Ea este în starea cea mai rea și este atât de stricată cum nu se poate mai rău. Tu zici: „Noi nu avem nevoie de nimic!” dar nu știi ești goală, mizerabilă, oarbă și săracă. Da, domnule. El spune: „*Te sfătuiesc să cumperi de la Mine, alifie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi*”. (Apocalipsa 3.18). Această „alifie” pentru ochi va aduce Lumină bisericii, desigur, dacă vrea să-și deschidă ochii la ceea ce a spus Dumnezeu.

Biserica este în starea aceasta pentru că, fără nici o îndoială, suntem în epoca Bisericii Laodicea. Mesagerul ei este făgăduit, în Maleahi capitolul 4. El a promis să facă aceasta, iar Mesajul lui este să aducă înapoi Cuvântul, să aducă poporul înapoi la Cuvânt. Nașterea urmează să fie... Ea trebuie să fie născută printr-o naștere nouă, conform cu Maleahi 4.

În biserica de astăzi sunt active două sisteme. Aș vrea să fiți foarte atenți, și vreau să văd dacă o să spuneți „Amin” la aceasta. În lumea bisericii astăzi, lucrează două sisteme. Noi știm că este Cuvântul lui Dumnezeu și sistemul denominațional. Ele sunt la fel ca Esau și Iacov. Unul proceda după îndemnul Duhului, iar celălalt urma îndemnurile firii. De unde venea aceasta? Esau și Iacov s-au luptat în pântecele mamei lor chiar în timpul când au fost născuți. Tot așa se luptă denominaționalii cu Cuvântul lui Dumnezeu, iar acest lucru s-a întâmplat încă de când a venit Luther cu prima reformă. Sper că este destul de simplu ca să puteți înțelege.

Bărbații aceștia pot să iasă afară cu aceasta și să explice mai clar. În ce mă privește, eu vreau să semăn numai această Sămânță, și sper că ei o vor face să vină la Viață..

Vedeți, așa a fost întotdeauna. Biserica suferă durerile nașterii fiindcă în ea este o luptă. În ea este un Esau, un om din lume, foarte religios; oh, el este în ordine, un băiat bun, sfânt și moral, dar care nu știe nimic despre însemnătatea dreptului de întâi născut! El este format așa. Iacov însă, este duhovnicesc și nu-l interesează nimic altceva decât dreptul de întâi născut. Aceștia doi sunt astăzi în pânțele bisericii.

Acolo este un sistem măreț care încearcă să formeze Consiliul Mondial al Bisericilor. Din pânțele bisericii rodesc doi copii. Să notați numai cuvintele mele! Cuvântul trebuie să nască Biserica Mireasă a Cuvântului. Din biserică trebuie să se nască, afară din ea, o Mireasă pentru Hristos, care-i cuprinde pe cei care au adormit în toate epocile. Ei au auzit chemarea Cuvântului și au ieșit afară. Urcă de la picioare și vine la cap. Ea devine mai măreață, iar voi trebuie să aveți mai mult, și așa mai departe. Cum crește trupul, crește și Trupul lui Hristos, iar în final vine Capul trupului.

Noi putem vedea că totul este în legătură cu Capul; Capul face întorsătura, tragerea. Dar aceste sisteme nu vor crește afară din ea, deoarece acesta este un sistem, și... un scaiet nu poate rodi grâu, dar poate crește alături de el, în același ogor, udați de aceeași apă și de aceeași lumină a soarelui! Unul este Cuvântul, celălalt nu este Cuvântul. Vedeți?

Cei doi se luptă; ei s-au luptat de la prima reformă și încă se luptă.

Nu trebuie să merg mai departe cu aceasta, nu-i așa? Cred că știți ce vreau să spun. Iată-ne. Aici aveți Cuvântul, iar aici sistemul vostru. Unde sunteți?

Întrebați-vă de care parte v-ați fi pus dacă ați fi trăit în acele zile, sub zguduirile profețiilor lui Dumnezeu și Cuvântul venea înainte? Ei bine, astăzi vă stă în față aceeași alegere. Biserica se pregătește să rodească Cuvântul desăvârșit, iar Cuvântul vine pentru Mireasa Cuvântului. Și așa cum femeia este o parte din bărbat (fiindcă a fost luată din el), Biserica va trebui să fie o Biserică statornică

Cuvântului, fiecărui Cuvânt din Biblie! Ea nu va adăuga nimic la El, nici o dogmă și nici un sistem, ci Îl va ține neamestecat, un Cuvânt curat, feciorelnic. Acesta este adevărul.

În zilele când Luther a venit cu Lumina Cuvântului, biserica s-a rupt, a avut prima durere de naștere. El a venit cu Cuvântul: „*Cel neprihănit va trăi prin credință.*” Aceasta nu este împărtășirea.

Apoi, în zilele lui Wesley biserica a trecut prin altă durere de naștere. Dar ce s-a întâmplat după moartea mesagerului? Biserica s-a întors înapoi, la mama ei.

Au urmat zilele pentecostalilor, când părinții noștri au ieșit afară din lucrul acela și l-au urât! Ei au ieșit pe stradă, mama voastră fără ciorapi lungi, bătând într-o cană veche din tablă și vorbind despre botezul cu Duhul Sfânt, și cu o chitară veche. Ei s-au așezat la colțurile străzii, pe poteci, au stat toată noaptea în închisoare! Dar noi suntem atât de formali și ne-am dus înapoi într-o organizație, iar noi ne facem pe noi înșine aceeași murdărie din care au ieșit ei! Dacă v-ar vedea, s-ar întoarce înapoi în mormânt! Le-ar fi rușine cu voi! Știu că este dureros ceea ce spun, însă acesta este adevărul.

Voi spuneți: „Am crezut că îi iubești pe oameni!” Dacă dragostea nu îndreaptă, cum puteți vorbi despre ea? Dragostea este corectoare... Eu îi iubesc pe oameni, dar sunt plin de râvnă pentru Biserica lui Dumnezeu. Eu văd aceste sisteme care o îndoie în jos sub dogmele care au stricat-o, și cu toate că Dumnezeu Își legitimează Cuvântul ca fiind Adevărul, ei continuă să țină la sistem! Amin! Acesta este adevărul. Voi știți că acesta este adevărat, frate și soră. Este o cale simplă de a spune aceasta. Aceasta este o arătare a bunului simț. Cred că înțelegeți că doi cu doi fac patru. Este adevărat?

Cuvântul trebuie să producă Mireasa. Vechiul sistem trebuie să-și țină modelul; el trebuie să producă un Esau care și-a vândut dreptul de întâi născut. Iată-l venind, îl simt! Sper că nu vă gândiți că sunt nebun, dar dacă sunt, lăsați-mă în pace! Eu mă

simt bine așa. Mă simt mai bine pe calea aceasta decât pe cealaltă. Pot să fiu nebun pentru lume, dar știu pe ce stau; știu unde sunt.

Vedeți, ei vor aduce la suprafață un copil mort, un sistem eclesiastic care o să aducă toate denomițiile împreună ca să producă un Esau care-l urăște pe Iacov! Amin. Cred că înțelegeți. Un născut mort, o denomiție moartă, și toți merg împreună.

Oh, oameni credincioși ai Cuvântului, predați-vă Mesajului meu! Ascultați-mă, căci nu este Mesajul meu, ci al Lui, iar El Îl legitimează ca fiind Adevărul. Voi trebuie să alegeți ceva. După auzirea acestor cuvinte nu puteți rămâne liniștiți, ci trebuie să faceți o alegere.

Cred că vă amintiți cum, nu demult, Domnul m-a lăsat să vă arăt prin Mesajul pe care l-am adus la hotelul Westward, cum s-a ridicat grâul prin Luther, Wesley, până la spic, și așa mai departe. Spicul era învelișul micuțului bob și arăta întocmai ca bobul. Dacă îl priviți la exterior și nu știți cum arată un bob de grâu adevărat, veți spune: „Acesta este cu siguranță un bob de grâu!” dar el este numai învelișul bobului. Iar dacă desfaceți acest înveliș, nu veți găsi nimic înăuntru. După puțin timp însă, iese la suprafață un germen mic de viață. Luați o lupă și priviți-l. Când a ieșit mișcarea penticostală, ea a fost atât de aproape... iar Isus a spus în Matei 24.24 că dacă ar fi cu putință, i-ar amăgi chiar și pe cei aleși.

Pentru ce este dat învelișul? Ca protecție pentru bobul de grâu. Este adevărat? Vedeți, frunza nu seamănă cu bobul care a fost pus în pământ și nici tulpina, dar pleava îi este foarte asemănătoare. Da, pleava seamănă foarte bine cu bobul de grâu, dar cu toate acestea ea nu este bobul, ci doar învelișul, purtătorul bobului.

Puteți vedea cum acele Mesaje au venit cu dureri de naștere? Dar Viața a ieșit afară de acolo ca să se ducă la Mesajul următor. Viața a ieșit din Luther în mesajul lui Wesley, din mesajul lui Wesley a ieșit în mesajul Penticostal, iar acum este timpul să părăsească pleava. Care este cauza? Natura ne arată cât se poate de

clar că acesta este Adevărul.

Poate vă gândiți că nu este ceva bine cu mine, și s-ar putea să aveți dreptate, dar în mine este Ceva ce nu poate fi oprit. Nu eu am pus-o acolo și n-a venit pentru că așa am vrut eu, ci Dumnezeu m-a trimis; este alegerea Lui. Și El legitimează ceea ce vă spun ca să vedeți că este Adevărul. Nu spun aceste lucruri pentru că aş avea ceva împotriva lui Luther, a lui Wesley sau a penticostalilor, căci n-am nimic împotriva nimănui. Eu sunt împotriva sistemelor fiindcă Cuvântul este împotriva lor, dar nu am nimic cu oamenii. Uitați-vă la teologii și la preoții care stau aici. Dacă ar fi ascultat de sistem, n-ar fi fost astăzi aici, dar ei au avut curajul să iasă afară și să primească Cuvântul lui Dumnezeu. Aleluia! Aceasta înseamnă „Slăvit să fie Dumnezeu nostru!” Ei nu vă vor răni! Amin, adică „Așa să fie”. Eu cred și știu că acesta este Adevărul. Este confirmat că este Adevărul, iar într-o zi o să vă dați seama, însă poate fi prea târziu.

Acum fiți atenți! Biblia spune că Soția Lui s-a pregătit la sfârșitul epocii. Pentru ce s-a pregătit ea? Ca să devină soția Lui. Și ce fel de haină va purta? Propriul Lui Cuvânt. Ea a fost îmbrăcată cu neprihănire Lui. Vedeți? Așa a arătat El în viziune.

Observați. Înainte de a încheia vreau să vă mai spun ceva. Eu Îl am pe „Așa vorbește Domnul!” Dacă un om ar spune aceasta fără să fie adevărat, ar fi un fățarnic și ar trebui să meargă în iad pentru aceasta. Dacă el ar încerca să adune o grămadă de oameni, oameni minunați ca aceștia, și i-ar amăgi, păi ar fi un diavol în trup omenesc. Dumnezeu nu l-ar onora niciodată. Credeți că Dumnezeu ar onora un diavol sau o minciună? Niciodată. Aceasta trece pe deasupra capetelor oamenilor și nu pot pricepe nimic, dar El îi trage pe aleși afară.

Uitați-vă la profeții din toate timpurile. Uitați-vă cum i-a scos El afară pe cei aleși. Vedeți, a mers mai departe, chiar până la reformă. Biserica Romano-catolică a ars-o pe Ioana d'Arc pe rug deoarece credeau că este vrăjitoare. Acesta este adevărul. Dar mai târziu și-au dat seama că ea nu fusese vrăjitoare, ci o sfântă, și pentru că s-au căit, au scos din mormânt trupurile preoților care au condamnat-o și le-a aruncat în râu, dar știți, aceasta nu o rezolvă pentru că fapta lor a rămas în

cărțile lui Dumnezeu. Nu! Acesta este adevărul.

Ei l-au numit așa și pe sfântul Patrick, vedeți, dar el era unul de-al lor, la fel de mult ca mine... Uitați-vă la copiii lui; uitați-vă la locul lui; uitați-vă câți au omorât; uitați-vă la martiraj și vedeți câți au fost omorâți acolo. Vedeți cu cine s-au purtat ei așa? Cu copiii lui Dumnezeu.

Citiți Istoria și vedeți câți creștini au fost omorâți. Dar voi știți că ei au procedat și cu El la fel ca și cu ceilalți sfinți. Cercetați toate lucrurile și țineți-vă de Adevăr, pentru că numai ceea ce spune și legitimează Dumnezeu este adevărat. Părerea oamenilor nu poate schimba nimic.

Cu câteva luni în urmă, într-o dimineață, pe când mă pregăteam să ies din casă am primit o vedenie.

De-a lungul anilor, Domnul mi-a poruncit de multe ori să spun „Așa vorbește Domnul!” și de fiecare dată totul s-a împlinit întocmai. Ridicați mâna toți cei care știți că acesta este adevărul. Poate spune cineva ceva împotriva? Nu, nimeni.

Nu dați atenție mesagerului, ci priviți Mesajul lui. Aceasta este.! Nu vă uitați la persoana aceasta cheală, căci aceasta este numai un om. Voi știți că din punctul acesta suntem toții la fel, dar observați ce se întâmplă; observați ce declară acesta.

Știu că oamenii spun tot felul de lucruri, multe din ele nefiind adevărate, dar eu nu pot răspunde pentru ce spune altcineva, ci pot sta în față doar pentru ceea ce spun eu. Pot spune numai dacă este Adevărul sau nu, iar El mă va face răspunzător pentru ceea ce spun eu, nu pentru ce spune altcineva. Eu nu pot judeca pe nimeni, deoarece nu am fost trimis ca să judec pe cineva, ci ca să predic Mesajul.

După cum am spus, în dimineața aceea am avut o vedenie referitoare la biserică. Cineva, pe care nu puteam să-L văd, m-a luat și m-a pus pe o tribună. Se auzea cea mai frumoasă muzică pe care am auzit-o vreodată. Și am văzut un grup de doamne tinere, care păreau să aibă în jur de douăzeci de ani. Toate aveau părul lung, erau îmbrăcate cu rochițe și mergeau în cadență după muzică. Au trecut prin stânga mea și au mers mai departe în timp ce le priveam. După ce au trecut, mi-am întors privirea ca să-L văd pe Cel care-mi vorbea dar nu am văzut pe nimeni.

Apoi am auzit venind o orchestră rock-'n'-roll . Când am privit spre dreapta mea, am văzut că din direcția aceasta veneau bisericile lumii. Fiecare purta steagul ei, care arăta de unde venea. Erau cele mai murdare lucruri pe care le-am văzut vreodată în viața mea, iar când a apărut biserica americană a fost cel mai oribil lucru pe care l-am văzut vreodată. Tatăl ceresc este Judecătorul meu și El știe că acesta este adevărul. Ele aveau rochii mini gri, ca al fetelor de la bar, fără partea din spate. Toate țineau sus ceva ca o bucată de hârtie, de culoare gri, aveau părul scurt, fumau și în timp ce se răsuceau în ritm de rock-'n'-roll. Eu am întrebat: „Aceasta este biserica Statelor Unite?” Și Glasul mi-a răspuns: „Da, aceasta este!” Când au trecut, ele trebuiau să țină hârtia aceea înapoia lor.

Când am auzit aceasta am început să plâng, în timp ce mă gândeam: „Acesta să fie rezultatul ostenețelor mele și ale tuturor lucrătorilor?” Fraților, nu știu cât de mult credeți din aceste viziuni, dar pentru mine ele sunt Adevărul. Întotdeauna s-a dovedit că sunt adevărate. Mi se rupea inima când vedeam ce se întâmplă: „Ce am făcut? Unde am greșit? Doamne, cum se poate aceasta, căci eu am rămas întotdeauna tare pe Cuvânt? De ce mi-ai dat nu demult o viziune în care m-am văzut pe mine?” Apoi am spus: „Ele trebuie să fie judecate?” „Și grupul lui Pavel”, a răspuns el.

„Eu am predicat același Cuvânt ca și el.” Apoi am spus: De ce? De ce trebuie să fie așa?” Eu am văzut grămada aceea de curve trecând așa, toate îmbrăcate la fel și erau numite „Biserica miss SUA”. Atunci am leșinat.

Când mi-am revenit am auzit din nou muzica aceea plăcută și am văzut trecând

din nou aceeași Mireasă micuță, iar El mi-a spus: „Aceasta este ce vine afară!” În timp ce trecea pe lângă mine, am văzut că era exact ca prima, pășind în marș, în ritmul muzicii Cuvântului lui Dumnezeu. Când am văzut aceasta, mi-am ridicat ambele mâini și am început să plâng, iar când mi-am revenit, stăteam în veranda mea privind peste câmp. Ce înseamnă aceasta? Ea trebuie să fie aceeași Mireasă, zidită din același fel de material ca prima.

Citiți în Maleahi 4 și vedeți dacă nu trebuie să avem în zilele din urmă un Mesaj care va întoarce inima copiilor înapoi la părinți; la mesajul original al Rusaliilor, Cuvânt cu Cuvânt. Fraților, noi suntem aici!

Mai mult, Biserica aceasta trebuie să primească un semn, iar ultimul ei semn îl găsim aici în Biblie... Vedeți marile dureri de naștere erau în Epoca Laodicea. Ele arată că biserica este în starea când trebuie să se nască din nou.

Nu va mai exista o altă organizație. Dacă nu mă credeți, întrebați-i pe cei ce se ocupă de Istorie. Fiecare știe că întotdeauna când a venit un mesaj, din el a ieșit o organizație. Oh, ei au făcut o organizație din mișcarea lui Alexandru Chapmbell, a lui Martin Luther și din toate celelalte. Mai mult, de obicei un mesaj, o trezire, durează aproximativ trei ani, dar acesta are deja cincisprezece ani și nu a ieșit nici o organizație din el. De ce? Pentru că suntem la sfârșit; pleava a fost ultima.

Vedeți durerile nașterii? Înțelegeți despre ce vorbesc? Numai o rămășiță va fi scoasă afară. De aceea plâng, mă ostenesc, împing și pun de-o parte toate favorurile de pe pământ, ca să primesc har înaintea Domnului, și punând deoparte onoarea de la oameni să pot înainta în Cuvântul Său.

Biserica este în dureri. Ea urmează să dea naștere, și trebuia să aleagă. Scrisul de mână este pe perete, iar noi vedem cu toții că pământul este gata să treacă. Acesta este adevărul. Biserica este atât de stricată, și este gata să treacă și ea. Prieteni, atât lumea cât și biserica au fost cuprinse de durerile nașterii, pentru că trebuie să se nască o lume nouă și o nouă Biserică născută ca să meargă în

Mileniu. Noi știm aceasta.

Priviți! În încheiere, vreau să vă spun că Dumnezeu i-a dat bisericii ultimul Mesaj, ultimul semn, semnul ei final! Semnul ei final este că trebuie să ajungă din nou în starea în care a fost la început. Lumea, biserica... Priviți, cum a fost Israel, înainte, în anii fără profeți, de la Maleahi până la Isus. Priviți în urmă și vedeți cum a intrat stricăciunea în biserică în toți anii aceia. Uitați-vă la pământ, cum a fost în toate timpurile, în zilele lui Noe și așa mai departe. Totul trebuie să ajungă în aceeași stare și noi vedem că așa este. „*Cum a fost în zilele lui Noe...*” Noi vedem toate aceste lucruri modelându-se întocmai, apoi primim un ultim semn.

În Luca 17.26 scrie: „*Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și când va veni Fiul omului.*” Cum era în Sodoma... Vedeți?

Isus a citit din aceeași Biblie, din aceeași Geneza din care citim și noi. Acum ascultați-mă cu atenție ca să nu pierdeți ce voi spune! Noi citim aceeași Biblie pe care a citit-o Isus, și El i-a spus Bisericii Lui: „Priviți înapoi și fiți atenți, căci se vor întoarce din nou zilele Sodomei, când oamenii erau perversi, pierzându-și simțul natural.” Priviți cum crește astăzi numărul homosexualilor în întreaga lume. Nu demult s-a scris în ziare despre aceasta. Ar trebui să veniți în biroul meu ca să citiți scrisori de la mame ai căror fii sunt homosexuali. Numai în California numărul homosexualilor a crescut cu 20-25% într-un singur an. Mai mult, s-a dovedit că chiar și o parte din oamenii din guvern sunt homosexuali. Voi, bărbați din guvern, știți aceasta. Eu am citit multe știri de felul acesta prin ziare... (cineva din adunare dă un mesaj în limbi și interpretarea).

Dacă am adevărata înțelegere a Scripturii, atunci ceea ce ați auzit este exact; este chiar ceea ce spunea Dumnezeu că se va întâmpla. Lăsați ca cei ce vorbesc în limbi, să se roage ca să poată și tălmăci. Acesta este adevărul. Eu v-am spus Adevărul, iar Dumnezeu este aici legitimând aceasta. Acesta este Adevărul.

Acum să vedem care este ultimul Mesaj pe care l-a vorbit Isus. „*Cum a fost în zilele*

Sodomei...” Priviți. Așa a fost înainte de a fi arsă lumea neamurilor. Încercați să înțelegeți. Ce s-a întâmplat? Acolo jos, în Sodoma, era un grup de membri căldicei ai bisericii, Lot și grupul lui. Dar acolo mai era un bărbat care ieșise deja afară. De fapt el nici nu fusese înăuntru. Acesta era Avraam și avea făgăduința unui fiu care urma să vină. Înțelegeți? Spuneți „Amin!” În ordine.

Dumnezeu l-a întâlnit pe Avraam în multe feluri dar, acum, chiar înainte să vină punctul culminant al distrugerii, El i s-a arătat în chipul unui Om. El era un Om. Și Avraam a venit sus la Dumnezeu..

Voi spuneți: „Nu era un om, ci era Dumnezeu în om!” Avraam l-a numit Elohim. Era un Om. Biblia spune că El a stat cu spatele spre cortul în care se afla Sara și a spus: „Unde este nevastă-ta, Sara?”

„În cortul de la spatele Tău.”

„Eu te voi vizita conform cu timpul vieții, pentru că ți-am făcut o promisiune”, a continuat El. Atunci Sara a râs, iar El a spus: „De ce a râs, Sara?” Vedeți?

Aceasta este ceea ce s-a petrecut în acea zi, numai ca să arate ultimul semn pe care l-a văzut Abraham (grupul ales scos afară, departe de Sodoma). Să nu pierdeți această pildă orice ați face! Grupul care a fost scos afară, care nu a fost de la început în Sodoma.

Dar doi dintre îngeri s-au dus jos, în Sodoma, unde l-au găsit pe Lot într-o stare căzută, peste tot în jurul lui fiind toți homosexualii și perversiunile; voi știți povestea.

Dar acolo era Unul care stătea cu Avraam și anume: Elohim. Ceilalți doi au predicat Cuvântul în Sodoma și i-au lovit cu orbire, așa că nu au putut găsi ușa. Așa este și

astăzi. Dar Cel ce era la Avraam, cu grupul ales și scos afară, a făcut o minune înaintea lui ca să-i arate Cine era El.

El a spus: „De ce a râs Sara?” (referitor la nașterea copilului). Atunci, Sara a ieșit din cort și a negat că ar fi râs, dar El a spus: „Ba da, ai râs!” El ar fi omorât-o pe loc dacă n-ar fi fost o parte din Avraam. Așa ne-ar fi ucis Dumnezeu și pe noi dacă nu eram o parte din Hristos. Mila lui Hristos este tot ce ne ține împreună în Cuvânt.

Dar observați ce s-a întâmplat. Isus S-a întors înapoi și a spus: „*Cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi și în timpul sfârșitului când Fiul omului începe să Se descopere pe El Însuși.*” Vedeți?

În Biblie, Fiul omului este întotdeauna un profet. Vedeți, El a venit în trei Nume de fii; Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David. Vedeți?

I Se spunea Fiul omului pentru că aceasta era lucrarea pe care o făcea: lucrarea unui Profet, a unui Văzător. Și El a spus: „*Cum era în zilele lui Noe... când Fiul omului începe să Se descopere pe El Însuși, acela va fi timpul sfârșitului.*”

Acum aș vrea să vă gândiți că niciodată nu a fost trimis un mesager pentru întreaga lume... Noi i-am avut pe Finney, Sankey, Moody, Knox, Calvin, Luther, și așa mai departe, toți mesageri în jurul lumii, la biserica aflată în aceste dureri ale nașterii, dar nu am avut niciodată un bărbat care să poarte un mesaj pentru întreaga lume, un mesaj internațional; un mesager al cărui nume să se termine cu „h-a-m”. „Abraham” are șapte litere.

Astăzi avem unul cu numele GRAHAM, alcătuit din șase litere, iar numărul „șase” este numărul lumii, fiindcă lumea a fost creată în șase zile. Când a mai avut lumea un asemenea bărbat care să predice chemându-i pe oameni afară: „Pocăiți-vă! Pocăiți-vă și ieșiți afară din aceasta!” așa cum face Billy Graham în timpul acesta? Vedeți ce face el? Predică Cuvântul orbindu-i pe cei de afară și strigă: „Ieșiți afară!” Vedeți, el este un mesager de la Dumnezeu, iar Isus spunea că lucrul acesta se va întâmpla chiar când Fiul omului Se va descoperi pe El Însuși. Unde se întâmplă

aceasta? Afară, în biserica lumii. Și ei încep să-l urască pe om pentru aceasta.

Dar amintiți-vă că acolo mai era și un grup duhovnicesc: grupul lui Iacov, nu al lui Esau; un grup al lui Iacov care se uita după fiul care nu era în acel Babilon, și ei au primit un mesager. Înțelegeți? Gruparea lui Avraam a primit și ea un mesager. Care era mărețul, remarcabilul lucru pe care l-a făcut El ca să arate că ei erau în timpul sfârșitului? El a cunoscut gândurile Sarei. Și Isus, Fiul lui Dumnezeu, care S-a făcut trup, a spus că în zilele din urmă Duhul lui Dumnezeu va veni la acest mic grup ales și Se va descoperi pe El Însuși în același fel.

Durerile nașterii! Oh, frate, te rog încearcă să înțelegi! Străduiește-te din greu! Deschide-ți inima numai pentru un minut. Privește la Hristos, căci același Dumnezeu este chiar acum aici. El este Același Unul. El a făgăduit toate aceste lucruri, iar dacă le-a făgăduit, cu certitudine este în stare să le facă.

Haideți să ne plecăm capetele un moment. Aș vrea ca gândurile noastre să fie serioase.

Tată, acum totul este în mâinile Tale. Eu am făcut tot ce am putut, iar acum Te rog pe Tine să-i ajuți pe oameni să înțeleagă. Sămânța a fost semănată. Doamne, toarnă apa Duhului peste ea și ud-o spre slava Ta. Dacă am făcut vreo greșală, Tu știi că n-am vrut aceasta. Dumnezeule, Te rog să vorbești inimilor acestor oameni și să-i ajuți să vadă și să înțeleagă. Îngăduie aceasta, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze. Eu vă iubesc. Dumnezeu, care a dat acest Cuvânt, este răspunzător pentru împlinirea Lui. În ce mă privește, eu am doar răspunderea de a-L predica. El este Cel care trebuie să-L însuflețească. Același Dumnezeu este aici.

Acum, câți dintre voi au nevoie de ceva? Ridicați mâinile. A promis El să facă

aceste lucruri în zilele din urmă? Uitați-vă la mine! Spun la fel ca Petru și Ioan, care au zis: „Uită-te la noi!”, adică „uită-te înapoi!” Vă rog să stați liniștiți și să nu vă mai mișcați, căci lucrul acesta este foarte important. Eu încerc din toată inima să fiu foarte sincer. Vedeți, fiecare din voi este duh, și când vă mișcați... desigur voi sunteți o unitate, și eu încerc să prind credința din oameni.

Biblia spune că o femeie mică a trecut pe acolo și a atins poala hainei lui Isus, apoi s-a dus afară și s-a așezat jos, iar El i-a spus care era necazul ei, și a fost vindecată. El a promis să facă aceasta din nou, dacă Fiul omului S-ar descoperi pe Sine cum a făcut El la Sodoma. Astăzi, biserica și lumea sunt în aceeași stare ca atunci. Și-a ținut Dumnezeu Cuvântul Său? Priviți dacă El a făcut aceasta sau nu. Oh, noi am avut semne, sărituri, vorbire în limbi, prorocii, și așa mai departe, dar acolo este un alt semn. Oh, noi avem multe imitații firești, dar ele fac aceasta pentru ca Cel adevărat să strălucească și mai mult. Orice dolar fals va face pe cel adevărat să strălucească.

Acum rugați-vă și credeți. Eu vă provoc să faceți aceasta. Uitați-vă și credeți ce v-am spus. Câți cred că acesta este adevărul? Desigur, oricine ați fi și de oriunde ați veni, toți cei prezenți aici îmi sunteți străini, în afară de Bill Dauch și soția lui, care stau aici în față. Cred că-l cunosc și pe predicatorul acesta din Germania, pe fratele de aici... pe doi sau trei oameni care stau mai înapoi și pe cineva din spate. Vă provoc să credeți că ceea ce v-am spus este Adevărul.

Ce s-a întâmplat în urmă cu treizeci și trei de ani, când Îngerul Domnului a venit acolo jos, deasupra râului Ohio, și a spus acele cuvinte? Atunci pastorul meu baptist m-a exclus din adunare și a spus: „Tu ai avut un coșmar, Billy.”

„Nu, nu a fost un coșmar, doctore Davis. Aceasta este doar părerea ta așa că, dacă vrei, poți să-mi iei carnetul de membru”, i-am răspuns eu. Atunci am știut că undeva se va găsi cineva care va crede, pentru că Dumnezeu nu ar fi trimis un Mesaj dacă nu ar fi cineva să-L creadă. Desigur, când am început să mă rog pentru bolnavi a fost foarte bine, dar când am început să vă spun Adevărul din Cuvânt, v-ați schimbat.

Trebuie să știți însă că cu fiecare Mesaj s-a întâmplat la fel. Isus a fost iubit de toți când a făcut acele lucrări minunate, dar când a stat jos și a spus: *„Eu și Tatăl una suntem”*, oh, aceasta a fost prea mult. El a mai spus: *„Dacă nu mâncați din trupul Fiului omului și nu beți Sângele Lui, nu aveți dreptul la...”*, dar nu le-a explicat nimic pentru că voia să vadă cine va rămâne de partea Lui. Adevărat. Ce credeți că a spus poporul și conducătorii religioși de acele cuvinte? *„Omul acesta este un vampir! Cum adică să mănânci trupul Lui și să-i bei Sângele?”* Isus nu a explicat niciodată acele cuvinte, dar cu toate acestea Cuvântul i-a ținut pe apostoli în picioare. Lor nu le păsa că nu înțelegeau aceasta; L-au crezut oricum. Știau pe ce stau, pentru că au văzut lucrările lui Dumnezeu, iar El le spusese: *„Aceste lucrări mărturisesc despre Mine.”*

Acolo stau un bărbat și o femeie care și-au ridicat mâinile. Poate mă veți numi fanatic, dar același Stâlp de Foc care i-a condus pe copiii lui Israel prin pustie stă exact deasupra femeii.

Amintiți-vă că Isus a spus: *„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea. Eu vin de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu.”*

După moartea și învierea Lui, Pavel a spus că El era Stânca din pustie. El a fost acel Stâlp de Foc, marele „Eu sunt Cel ce sunt!” Cine era „Eu sunt”? Stâlpul de Foc, rugul aprins, este adevărat? El S-a făcut trup și a locuit printre noi. Atunci nu-i de mirare că a spus: *„Eu vin de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu”*, ca să vină înapoi în forma Duhului Sfânt. Și iată-L astăzi aici cu noi.

Știința a făcut fotografii, și iată-L aici ca să dovedească aceasta mai mult ca orice fotografie făcută de știință sau de altcineva. El este aici ca să dovedească faptul că Acesta este El. *„Eu, Fiul omului, voi fi descoperit în această zi!”* Acum iată-L, eu mă uit chiar la El. Voi ziceți: *„Îl vezi pe El?”* Și Ioan L-a văzut, dar ceilalți nu L-au văzut.

Să dovedim aceasta. Femeia aceasta este o străină pentru mine; nu am văzut-o

niciodată, dar ceva nu este în ordine cu unul din mădularele ei. Ea se roagă pentru problema aceasta, este adevărat, doamnă? Tu ai avut o operație la acel mădular. Bărbatul care stă lângă tine este soțul tău. Voi nu sunteți de aici, ci veniți din California. Numele tău este Rowan. Domnule, boala ta de stomac a trecut. Ai avut probleme cu stomacul, nu-i așa? Ei bine, acum totul a trecut, dar și piciorul tău este vindecat, doamnă. În ziua aceea, Fiul omului...

Chiar acolo în spate stă un bărbat. El este negru și are probleme cu ochii. Bărbatul este vopsitor de mașini. Ochii tăi slăbesc, dar crezi, nu-i așa? Cu tine s-a întâmplat ceva cu adevărat ciudat. Numele tău mic este Fred, iar numele de familie este Conner. Acum crezi? Ochii nu-ți vor mai crea nici o neplăcere. Eu nu l-am văzut niciodată pe omul acesta...

Bărbatul acela din spate vine din California. El are spatele bolnav. Este adevărat, domnule Owens? Vedeți? Domnul Isus te face sănătos.

Pe bărbatul acesta nu l-am văzut niciodată și nu știu nimic despre el, dar eu urmăresc Lumina unde merge Ea. Dacă puteți crede, toate lucrurile sunt cu puțință pentru cel ce crede.

Micuțul care stă aici are o hernie. El poartă ochelari și este îmbrăcat cu un costum gri. Fred, Dumnezeu te vindecă dacă crezi. Vei primi aceasta? Eu nu l-am văzut niciodată până acum.

Doamna Holden, care stă acolo, suferă de o boală de ochi. Eu nu o cunosc pe femeia aceasta, nu am văzut-o niciodată, dar dacă crede...

De ce plângi, soră? Tu ai avut un șoc nervos, bronșită și o suferință la inimă. Crezi că Dumnezeu te face sănătoasă? Dacă crezi din toată inima, Isus Hristos te va face bine și toată starea aceasta nervoasă te va părăsi. Satan te minte, crezi aceasta? Atunci ridică mâna și spune: „Eu Îl primesc!” În ordine. Totul a trecut.

De ce? Biserica aceasta trece printr-o durere de naștere. Nu vreți să vă hotărâți acum când stați în prezența Lui? Eu v-am pus în față Cuvântul Lui care făgăduiește că El va face aceasta. Căutați prin toată adunarea, întrebați-i pe cei care au fost atinși, verificați și vedeți dacă i-am văzut vreodată sau dacă am știut ceva despre vreunul din ei. Credeți cumva că ar putea face vreun om lucrul acesta? Este total imposibil! Dar cine îl face? Fiul omului. *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai tare decât o sabie cu două tăișuri; pătrunde până acolo că desparte duhul și sufletul și descoperă tainele inimii.”* Fiul lui Dumnezeu Se descoperă și acum la fel ca la început, fiindcă El a venit să cheme o Mireasă afară din toate organizațiile.

Ieșiți afară din ea! Separați-vă! Nu vă atingeți de lucrurile lor necurate și Dumnezeu vă va primi! Sunteți gata să vă predați viața lui Dumnezeu? Dacă da, ridicați-vă și spuneți: „Prin harul lui Dumnezeu vreau s-o fac chiar acum, pentru că totul este terminat.”

Aleluia! Slavă lui Dumnezeu! Îl credeți pe El?? Atunci ridicați-vă mâinile, mărturisiți-vă greșelile și rugați-vă cu mine. Durerile nașterii! Este greu să mori, dar muriți chiar acum! Muriți! Ieșiți afară din propria voastră necredință! Veniți afară! Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu care se descoperă la fel ca în timpul lui Isus. Acesta este Isus Hristos care Se manifestă din nou între noi.

Avraam a primit fiul imediat (fiul făgăduit) după ce a avut loc aceasta. Isus vine din nou! Acesta este Duhul Lui.

El este atât de aproape de pământ, atât de aproape de venire încât este gata să te primească dacă ești gata să primești Aceasta. Acum ridicați-vă mâinile și rugați-vă împreună cu mine.

Doamne Dumnezeule, lasă ca toți preoții să atingă altarul. Lasă ca oamenii să strige. Fă ca Stâlpul de Foc și Stâlpul de Nor să se mute în oameni și să-i trezească, Doamne, spre cunoștința tainei Dumnezeului celui viu și Atotputernic. Îngăduie aceasta, Doamne! Primește-i, pentru că mă rog pentru fiecare din ei în Numele lui

Isus Hristos. Uple-i pe toți cu Duhul Sfânt. Trezește această biserică prin revărsarea Duhului Sfânt și fă ca bolnavii să fie vindecați, orbii să vadă, ologii să umble. Fie ca manifestarea Dumnezeului celui viu să fie adusă în prezența poporului, așa cum a fost în după-amiaza aceasta, și fie ca oamenii s-o primească, pentru că Îți cer aceasta în Numele lui Isus Hristos. Ridicați mâinile, lăudați-L și primiți ceea ce ați cerut.

- Amin -